

Sinisulg

Läänemaa Ühisgümnaasiumi ajaleht

1€

Nr. 29/ detsember 2024

PLAYBACK GALA 2024

LK 2-3

PUBLIKU JA ŽÜRII SÜDAMETE VALLUTAJA

LK 4

PILDIVÕRDLUS

LK 7

JÕULUBALLI INSPO

LK 11

Grand Prix: 11.H – Chicago „We Both Reached for the Gun“

Juhtkiri

Esiteks, Playback, vau! Suur kummardus kõikidele esinejatele ja korraldajatele, latt tõuseb tulevaste õpilaste jaoks aina kõrgemale, varsti toimubki ehk näiteks mõne Eesti suursündmuse asemel LÜG-i Playback. Ütlen seda lihtsalt seetõttu, et näiteks Eesti Laulu pole ma juba tükk aega vaatama jõudnud, Playbacki aga küll, ja seda isegi otse Austriast. Kahjuks polnud sellel aastal mul tõesti võimalik kohapeal sellest emotsioonide keerisest osa saada, aga läbi Iphone'i ekraani võõrriigis ühisvaatamine oli samuti ülimeeleolukas. Muide, ka meie õpilaste Austria huvitavast kogemusest saate sellest lehest lugeda.

Tahaksin veel puudutada hiljuti toimunud klassidevahelise korvpallivõistluse teemat. See võib mõnele tunduda kui humanitaarsuuna kallutatud arvamus, aga seisan siiski omamoodi õigluse eest. Oleme seda õiglust taga ajamas juba kolmandat aastat ja tundub, et see kestab veel edasi. Nimelt öeldi meile selgelt, et poiste ja tüdrukute arvestus on võistlustel eraldi, mille peale meie muidugi juubeldasime, sest see võis tähendada, et vähemalt ühel meie võistkonnal (muidugi tüdrukute omal) võiks lõpuks isegi võiduvõimalus olla. Probleem seisnebki selles, et meil lihtsalt poisse pole piisavalt. Tähendab, et üks poiss võistles sellel päeval platsil, ülejäänud poisid olid laenatud majandusklassist, mille eest ma olen muidugi tohutult tänulik, et nad niimoodi olid nõus oma energiat kulutama. Siiski, kuidas meil oleks aga üldse võimalik seda mängu klassina võita, kui pool meie tiimi on paralleelklassist, kes sisimas on ju ikkagi oma klassi poolt? Meie klassi tüdrukutetiim võitis kõik mängud umbes kümne punktiga, aga kui järgnes poiste mäng, mille „originaal” majanduse tiim otseloomulikult „meie” poistetiiimi vastu võitis, olime järjekordselt kaotanud. Meie protestidele anti vastuseks, et see oli korraldajate viimase hetke otsus kõik punktid ühte patta panna. Korraldajaid oli ka õpetajate poolt suunatud, et võistlust õiglasemaks ja võrdsemaks teha, aga millegipärast olid need nõuanded kuulmata jäänud. Siit üleskutse järgmiste võistluste korraldajatele: palume siiski poiste ja tüdrukute arvestus eraldi teha, et võidulootust oleks ka neil, kus poisse vaid näpuotsaga. Muidugi on selleks ka viimane aeg, sest nagu me teame, on suundadesüsteem lõpusirgel, aga praegu on 11. ja 12. klass veel ülekaalus.

Soovin aga kõigile ilusat jõuluoostust! Kohe-kohe on 2. perioodi pingutuste vili – kaua oodatud jõuluaheaeg – lõpuks käes!

- Lotta

Playback Gala 2024:

Selleaastast staarijäljendusüritust jälgisin ma puhtalt pealtvaatajana ja sedagi läbi voogedastuse. Seega on lihtne mulle öelda, et antud juhul on minupoolne liigne kriitika kohatu, sest mind ju ennast laval ega isegi mitte saalis polnud, aga etskae! Arvamuse avaldamine on Eesti Vabariigis veel vabalt lubatud ja muidugi jagub mul ka teile kiidusõnu. Eesti rahval on Jüri Makarov (kes ei tea Jürit, vaadake Vikipeediast), Läänemaa Ühisgümnaasiumil aga tema nimekaim ja ei, me ei ole sugulased.

Ühesõnaga, õhus oli tunda gondaid, ehkki Anaconda riietuses tahtnuks näha märksa enam gondade detaile. Ja kas on midagi naljakamat kui mees naiste riietes? Mõjub ju, aga kas ikka alati hästi, on iseküsimus... Siiski ootasin terve esituse vältel originaalvideo kurikuulsaid outfitte. No ei tulnud. Ehk siis järgmine kord. Tore on, kui sellist rahvapärandit säilitatakse.

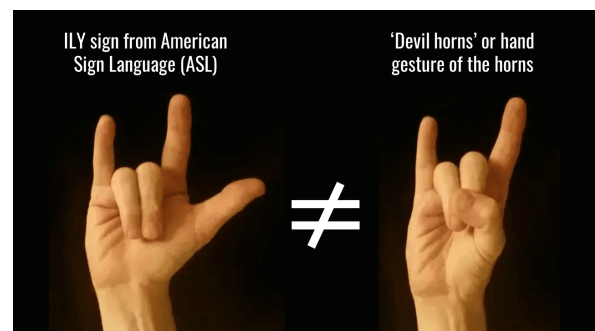
Muidugi pole gondad midagi ilma Musta Q-ta. Ühesõnaga oli etteaste kõva, ent saatuse tahtel ei pärjatud neid ühegi tiitliga, millest on tegelikult veidi kahju.

Ja kuidas saaks ilma Nancyta. Sada korda tehtud, sada korda kuuldud, ja ikka on rahva jaoks ajatu. Mitte et mulle see laul väga meelepärane oleks, aga sellise ürituse kohta täiesti nauditav vaatamine. Eestlane on tantsulõvi. Ja muidugi, lauljanna jäljendus oli hämmastavalt sarnane.

2XL või, vabandust, 3XL. Mida ma siin ikka kirjutan, kui kõik niivõrd hästi oli. Priima!

Fred Dursti (Limp Bizkiti solist) ja tema tantsutüdrukud jäid laval siiski pigem tagasihoidlikuks ja liiga korralikuks – energilisust, palun, kui juba sellise loo valisite!

Ka Måneskin toodi lavalaudadele. Solist sarnanes kohati vägagi Damiano Davidile ning jõulisus oli olemas. Ka trummimäng oli kui päris. Ja kuna Måneskin ongi põhivoolu rokk, mis morfeerunud popmuusikaks (oleme ausad, seda ta ju ongi), siis pöidlaga sarvede näitamine käis asja juurde. (PS: see ei käi nii!)

Edasi – Tujurikkuja! Kes siis ei teaks ja ei armastaks Tujurikkujat. Ja kui lavale tuuakse sketšisaatest tuntud hitt, mis ka originaalis Eesti rahva südamesse sööbinud on, peaks inimesed olema pöördes. Eriti avaldasid muljet baaris tegutsevad noormehed, keda kaamera näitas kriminaalselt vähe. Butafooriline Koit Toomegi oli tasemel ning täitis lava nii kuis jaksas, andes põhimõtteliselt esitusele näo.

12.H. On lihtne öelda, et ma olen veidi ebaobjektiivne, sest tulen isegi sellest klassist, ehkki lavalaudadele ma seekord ei astunud. Ja võib olla olengi, ja võibolla on õige seda olla. Nublu keerutas plaati väga orgaaniliselt ja Maria Kallastu (Tubli, Marie!) mõjus ehtsana – lihast ja luust –, mingil põhjusel meie kooli aulasse ära eksinud. Hämmastavalt

„Ei soovi, et lahkuksid veel...”

täpsed kostüümid ja üldine varustus: ma tean, milline vaev neid oli hankida. Ehkki seekord jäime kõikvõimalikest auhindadest ilma, loeb osavõtt, aga mitte võit. Peate meid, või noh, neid, just tänama, et noortematele võimalus anti.

Alati kaunis Christina Aguilera. Lavale toodi muusikavideo igati hästi! Sära ja särtsu jagus peaaegu lõpuni, kui lavale astus meessoost Aguilera... Oleks olnud stiilipuhtam, kui siis juba kõiki Aguilerasid kehastanuks noormees. Sellist asja nagu mees naisterietes, peaks tegema siiski usutavalt ja hästi ja nii, et mehed, morfeerunud naisteks, ka üht- või teistpidi paremini meelde jääksid: kui laval on meesnaine, siis ongi laval meesnaine. Ei tasu neid päris tütarlaste (kes on väga silmapaistvad, jõulised ning kes kohati võivad mõjuda laval ka naturaalsena) varju jätta.

Ka Lady Gaga oli laval. Ossa Juudas! Väga tublid, et sellist maailmastaari emuleeriti, kes maksab tõenäoliselt nii palju, et luust ja lihast kujul teda enam Lauluväljakul näha ei anna.

Grand Prix omanikud ja publiku lemmik 11.H – selle peale vajus n-ö karp tõesti lahti. Latt on tõstetud kosmosesse. Öeldakse, et perfektsust ei eksisteeri, ent ometi oli seda näha Läänemaa Ühisgümnaasiumi tagasihoidlikul laval. Grimm – kümme kümnest. Koreograafia – kümme punkti. Nukunäitleja – tõetruu! Marionett – kõva, suurepärase näitleja! Teised marionetid – no ilma nendeta ju ei saaks! Sellise produktsiooni juures oli esitus igati vääriline, kui mitte originaalst parem veel!

Ka T-Stuudio oli professionaalsuse tipp ja niivõrd usutav ja hea, et paremini ei saakski üks esitus välja näha! Täpselt selline tase, glamuur ja suursugusus on omane meie Playback show'le! Standardsest kooliüritusest oli asi ikka kaugel.

Müts maha ka õpetajate ees – ma pole ammu niimoodi lõkerdada saanud. Ilmselt kuuluks mu isiklik Grand Prix neile, ent videot on kordades lihtsam teha kui parodeerida laval.

Parim naisstaar teab isegi, et on andekas, ja meesstaar, kes küll figureerib meediaklubi huviorbiidis, aga raske tabada, teab seda samuti. Vot siis.

Auhinnad

Grand Prix:

11.H – Chicago „We Both Reached for the Gun“

Laureaadid:

T-Stuudio – Sweet Charity „Hey Big Spender“
Suss ja kotsad – Kholby Wardell „Noel's Lament“
10.K2 – Mäneskin „Zitti E Buoni“

Publiku lemmik:

11.H – Chicago „We Both Reached for the Gun“

Parim naisstaar – Sarah-Sofia Brock

Parim meesstaar – Kaspar Plans

Eripremiad:

Melissa Kaljo
Markus Roomet
Kristella Ase
Liisa Väli
Mia Saluäär

Õhtujuhid nii saalis kui greenroom'is tegid oma töö vaieldamatult hästi ning on tore, et ikka viitsitakse vilistlastena kooli naasta ja pidada maha üks korralik pidu. Liftieelsed intervjuud olid samuti hästi läbi mõeldud ja intervjuueerija oli tabav ja jäi kohe väga hästi meelde.

Mida mainis aga toimetuse, oli see, et kõige selle juures on märkimisväärne ja ilmselge, et ära on tehtud megasuur töö ja austust tuleb avaldada kõigile – nii korraldajatele kui esinejatele! Kõigile, kes vähegi viitsisid ennast peale tunde kooli kupatada ning oma esituse lihvida või orgunniga tegeleda. Ja muidugi maani kummardus ülekande tegijatele – Eesti Rahvusringhääling puhkab, nagu öeldakse. Kes kriitikat saanud ja seda ei talu – ärge siis pikka viha pidage; teised jälle – ärge uhkeks minge!

- Marlen Makarov

Melissa Kaljo

Korraldustiimi ovatsioonid ürituse lõpus

Liisa Väli

Publiku ja žürii südameete vallutaja – 11.H

Playbacki Grand Prix ja publiku lemmiku tiitel läks sellel aastal 11.H klassile, kes esitas loo „We Both Reached for the Gun” muusikalist „Chicago”.

Esmarionett Mia Saluäär

Meie esitasime mõned küsimused 11.H marionettidele, et piiluda kulisid taha ja teada saada, kuidas nukuõu lavale toodi. Meie küsimustele vastasid Liseelia ja Mia.

Teie lugu „We Both Reached for the Gun” on üsnagi populaarseks hiljuti saanud, ka mõned teised klassid kaalusid seda Playbackil teha, aga kuidas teie selle loo valikuni jõudsite?

Mia: Meie klassiõdedel Kertul ja Kaidil oli kohe alguses plaan teha lugu mõnest muusikalist. Lõpuks hakkasime Youtube’ist otsima variante ja see tuli meile lihtsalt ette, vaatasime läbi ja selle valisimegi.

Aga miks oli kindel tahtmine valida lugu muusikalist?

Mia: Tahtsime muusikali, sest seal on tihti palju inimesi ja suure klassiga on massi hea ära kasutada.

Mia, sa olid selles rollis väga särav, seega kuidas sind pearolli valiti? Casting’u teel või muudmoodi?

Mia: Ma olin ise tegelikult kodus ja mulle siis helistati ja öeldi, et „Kuule sa oled nüüd pearollis!”. Ma isegi ei teadnud veel, mis lugu me teeme ja läksin lihtsalt vooluga kaasa.

Liseelia: Vaatasime õpetaja Annikaga lugu läbi ja tüdrukud karjusid, et see on täpselt Mia. Mial on täpselt sellised juuksed, nägu ja silmad, nagu sellel näitlejal (Renée Zellweger) oli. Tundus, et kedagi paremat sinna rolli küll ei oleks.

Suss: Mul on üks põletav küsimus, mis mul magada ei lase, kas see piim lõpus oli päris?

Liseelia: Tegelikult ei olnud, Ron tegi seda kuskil oma vanaema juures. Toppis klaasi põhja vatipadjad ja surus valge papitüki peale.

Teil oli imeliselt tehtud grimm, kes teile selle tegi?

Mia: Meie klassiõde Mirtel, kes on meie suurepärase oskustega meigikunstnik.

Liseelia: Tegime seda kokku 3 tundi, kortsud ja silmameigi tegi Mirtel, kes oskasid, värvisid huuled ja põsed ise. (tema instagrami meigi account @_muamir_)

Kas teil oli keegi lavastaja/eestvedaja või saite abi/tuge väljaspoolt klassi?

Mia: Otseselt lavastajat ei olnud, aga meie klassiõed Liisi ja Kaidil olid meie eestvedajad, kes meile kõigile koreograafia selgeks õpetasid. Saime tuge ka Mairilt ja Kareliilt.

Liseelia: Saime abi ka klassijuhatajalt Annikalt. Ütlesime talle, et kui keegi lõpus ei naerata või silmi lahti ei hoia, siis karjugu meie peale.

Palju väga võimsaid numbreid oli sel aastal, aga milline oli teie endi lemmikesitus?

Liseelia: Minu isiklik lemmikesitus oli 10.KMi Lady Gaga oma, tüdrukud olid imeilusad ja motikas andis efekti.

Mia: Mulle meeldis ka 10.KMi oma ja tegelikult ka 3XL – koreograafia oli nii hea! (Jalgpallipoiste koordinatsioon on hea, aga Aavo olla öelnud, et jalgpallipoisid ei oska tantsida ;)) Õpetajate oma oli ka suur lemmik.

Kas teie esinemine tuli nii välja, nagu tahtsite, või läks miskit untsu?

Mia: Kõik tuli hästi välja. Ma kartsin rängelt, et mul tuleb king jalast ära, kuna mul on nii palju väiksem jalg, minu numbrit polnud ja pidin ostma suuremad ning panema kingade sisse kätetuivatuspaberit.

Kui palju te üldse proove tegite?

Liseelia: Alustasime nädal enne oktoobriavaheaga, kasutasime ära kõik vabad tunnid ja vahetunnid, käisime Võlvis peale tunde. Tegime nii palju proove kui füüsiliselt võimalik.

Mia: Kolmapäeviti oli meil esimene tund vaba ja absoluutselt kõik tulid ja tegid sel ajal proove.

Teil on muidu lavakunstikursus praegu, kas saite seal lisaaga?

Liseelia: Vahepeal saime 5 minutit tunni lõpust, et paar korda läbi teha. (jutud, et terve tunni tehti proove, ei vastanud tõele – toimetus).

Kas teil on näpunäiteid või nõu, mis võiks järgmine aasta abiks olla?

Liseelia: Proovid. Proovid, proovid, proovid! Igal võimalusel teha proove ja tulla vastu teistele inimestele. Kui kellelgi on idee, siis kindlasti kohe jagada, mitte seda endale hoida ning kõikide ideed ära kuulata.

Mia: Tahe peab ka olema, on aru saada, kui midagi on vastu tahtmist. Tahe võib tulla just siis, kui saab enda arvamust jagada.

Liseelia: Muide, mulle alguses see laul üldse ei meeldinud, kui me selle valisime, aga aegamööda läks see laul nii südamesse. Ärge laske end mõjutada eelarvamusest loo osas.

Liseelia: See laul sai nii meie omaks, laulsime klassis seda täiest kõrist, kui esitust veel järele vaatasime. Endiselt tuleb sellest rääkides värin sisse.

Teiega oli väga huvitav vestelda, suur aitäh, et olite nõus jagama ja veel kord õnnitlused meediaklubi poolt võidu puhul!

- Suss ja Meribel

Naisstaar Sarah-Sofia Brock ehk lihtsalt Suss

Suss, sina erinesid selle aasta teistest esinejatest kõige rohkem. Just sel põhjusel, et sina valisid muusikalist „Ride The Cyclone” esituse, mille sa siis omamoodi esitasid. Kust tuli selline idee ning on sellel ka mõni eriline taust?

„Ma ise küll ei ole näinud seda muusikali, aga millalgi sai laul „Noel’s Lament” väga populaarseks Youtube’is ja ka üldiselt. Ma olen alati väga armastanud muusikale, seetõttu märkan muusikale ja nende üksikuid laule. Ma tahtsin teha seda lugu lihtsalt sel põhjusel, et see on äge ja et „Noel’s Lament” ei hoia tugevalt kahe käega kinni sobinaarsusest. Terve lugu ongi ühe noore geiposi kohta, kes kujutab öösiti ette, et ta on naine Prantsusmaalt. See andis mulle sellise tunde, et ma ei pea teesklema tüdrukukuks või poisikuks olemist, vaid ma saan olla kuskil vahepeal.”

Kas oli kuidagi raske rolli sisse elada ning on see roll ka kuidagi sinu endaga rohkem seotud?

„Seda vahetust oli väga raske teha. Just nimelt see, et alguses pidi olema kuidagi maskuliinsema hoiakuga ja siis hiljem lasta naiselikkusel välja tulla. Selle muutusega ma siis pidin ära harjuma, kuigi see kestis küll väga lühikest aega. Ma tegelikult ei ole üldse harjunud naiseliku rolliga, mida tuli kodus peegli ees üsna palju harjutada. Samas ma olen oma vanemalt õelt väga palju inspiratsiooni saanud selles osas.” (toimetus: ka Sussi õde on võitnud parima naisstaari tiitli 2013. a, jälgendades Catherine Zeta-Jonesi muusikalist „Chicago” looga „Cell Block Tango”)

Proovid olid ilmselt enamasti pikad ja rasked. Sa võtsid osa koguni kolmest etteastest, kas see kuidagi andis sulle lisakoormust juurde?

„Räigelt palju koormust oli mul. Ma ei pannud tähele, kui läbipõlenud ma olin. Alles pärast Playbacki jõudis see kohale, kuna ma jäin kohe järgmisel päeval haigeks. Ma lihtsalt põlesin täitsa läbi.”

Milline seltskond nendest kolmest tundus sulle kõige parem? Kas tuli konflikte ka ette?

„Ma ei ütleks, et ühega oli esitus halvem või parem. Kõik olid erinevad grupid. Oma parima sõbraga mul on dünaamika, väiksemas isiklikus grupis on kõik inimesed väga armsad ning toredad ja enda klassiga ma saan hästi läbi. Kõik olid väga erinevad, aga halba kogemust mul polnud kusagilt.”

Esinemise ajal oli ühes kohas, kui olid lava eesosas maas, näha, et sa vaatasid ainiti Kalle Sepale otsa. Kas see oli sihilik?

„Ei olnud! Ma ei vaadanud talle otsa. Pilk lihtsalt läks tema poole. Mul oli pilk alati sama terve publiku suhtes. Ainult siis hakkasin muigama, kui vaatasin fotograafi otsa. Mul on mingi sisemine instinkt hakata kaameraga flirtima. Nii piinlik kui see ka poleks. Ühel hetkel esituse ajal olin täiesti kohtunike ees. Keerasin pead kõrvale ning nägin kohe Kalle Seppa... muidugi ma vaatasin talle otsa. Ma ei otsinud teda, kuid ta jäi lihtsalt silma, sest temas on mingi energia, millega ta paistab silma ja tõuseb esiplaanile.”

Kas sul oli žürii tõttu ka närv sees või võtsid sa neid pigem nagu tavalist publikut?

„Ikka nagu tavalist publikut. Ma tean, et nad on kohtunikud, suured nimed, aga nad on inimesed nagu kõik teised.”

Millest oli inspireeritud nimi „Suss ja Kontsad”? Kas põhjuseks oligi lihtsalt see, et sa oled Suss ja kandsid kontsi või oli selle taga veel midagi?

„Jah, just nii oligi, sest ma tahtsin, et see nimi oleks sõnamäng, sest mulle meeldivad need. Ma mõtlesin, et nimi võiks olla seotud kontsadega, sest ma kandsin esimest korda elus kontsi. Ma harjutasin selle esinemise jaoks, kuidas kontsadega käia.”

Kas tuli ette ka viperusi, kui harjutasid kontsadega käimist?

„Jaa, kõvasti! Mul kadus tasakaal ära, jalad pidevalt valutasid. Ma kõndisin kodunt kooli nendes kontsades, et harjutada. Playbackil terve ülejäänud õhtu olin kontsades ja mul oli mugav, sest olin juba ära harjunud.”

Sa kandsid laval põhimõtteliselt aluspesu, kas sa pidid emotsionaalselt end kuidagi ette ka valmistama esituse jaoks?

„Hästi huvitav on see, kuidas kõige rohkem muretses mu enda ema. Ma saan aru, et naistel on teatud kompleksid. Teised täiskasvanud naised muretsesid pigem minu pärast. Mu ema näiteks ütles, kuidas need sukad mul kintsu pressivad ja et ma olen kuidagi alasti. Ma ei häbene enda keha. Mul oli pigem tunne, et mul oli mingi jõud või võim käes, sest ma sain enda keha näidata sellisena, nagu ta on. Ilma ilustamata. Minu jaoks on esteetilised asjad julgus ja enesekindlus, siis isegi nii-öelda kolelased asjad võivad olla ilusad. Paar aastat tagasi veel polnud mul julgust ja enesekindlust, aga praegu on mul omajagu nii üht kui teist, sest ma lihtsalt ei hooli. Ma ei arva sugugi, et ma olen iludus, aga ma armastan end sellisena, nagu ma olen. Ma ei näe, miks peaks olema teistel minu pärast piinlik, kui mul endal ei ole. Kui mul oleks piinlik olnud, siis see ei oleks töötanud. Üldiselt mul ei olnud vaja ettevalmistust. Ma pidin pigem võitlema, et ma saaksin tulla lavale sellise riietusega, sest ema ei tahtnud mind nii lavale lasta. Muretses, et läheb äkki labaseks. Ma mõistan seda hirmu, sest mina ka ei talu, kui laval on liiga labased etteasted või liiga palju seksuaalsust.”

Kas see parima naisstaari tiitel tuli sulle üllatusena? Nägid sa konkurente ka?

„Mul oli kindlasti konkurente! Ma ise salamisi küll väga pürgisin selle poole, sest parim naisstaar on väga äge tunnustus. Ma tahtsin teha väga hästi. Samas ma teadsin ka seda, et kui mina seda tiitlit ei saa, siis järelikult on keegi veel ägedam.”

- Aurelia ja Kertu

Mees nagu orkester ehk Kaspar Plans

Sel Playbackil astusid üles mitmed muljetavaldavad noormehed, kes publiku oma energiaga pahviks löid. Kuid üks neist jäi silma rohkem kui teised. Tänavuse aasta meesstaari tiitli pälvis meie monarh Kaspar Plans! Kaspar võttis osa kolmest numbrist ja oli osa korraldusmeeskonnast. Saime Kaspariga kokku ja uurisime, kuidas ta seda kõike tegi ja mis muljed talle õhtust jäid.

Esitused, kus Kaspar laval oli:

VÕLV – „I'm still standing”

3 XL – „Speed it up”

12. M – „Hellalt hoia mind”

3XL – esiplaanil Markus Roomet, vasakul Kaspar Plans

Sa astusid laval üles kolme erineva koosseisuga. Milline neist esitustest oli sinu lemmik? Miks?

„Ma võin julgelt väita, et see oli Elton John, sest mul ei läinud selles esituses midagi sassi. Teises kahes, kus osalesin, tulid ikka mõned apsakad sisse, aga Eltoniga läks kõik hästi.”

Kui pikk oli prooviperiood?

„Seda ma päris täpselt ei mäletagi. Klassi ja VÕLVi proovid algasid umbes kuu aega enne Playbacki. 3XL esitusega viivitasime ikka päris pikalt – nimelt tegime esimese proovi ära ja siis võtsime end uuesti käsile paar nädalat enne suursündmust.”

Tänavuse Playbacki konkurents oli väga suur. Millise esituse tooksid sina teiste seast välja?

„Ma täitsa mõtlesin selle peale kodus... Mulle tegelikult väga meeldis see esitus, mis võitis, 11. humanitaaride oma, ja selle ma oma vastuseks jätakski. See oli tõesti väga hästi tehtud ja kõik elasid oma rolli vägagi tõetruult sisse.”

Nägime laval väga palju andekaid ja meesstaari tiitlit väärt noormehi. Kes oleks olnud sinu arvates veel selle tiitli vääriline?

„Ma arvan, et seda vastust te teate ise ka. Selle tiitli oleks sama hästi võinud saada Markus Roomet, sest ka tema tantsis laval väga-väga hästi ning koostöö sujus meil väga mõnusalt.

Mõeldes kõigile neile, kes on minevikus silma paistnud ja tunnustust pälvinud, siis milline peaks olema üks õige meesstaar?

„Õige meesstaar peaks olema selline, kellel pole liigset lavanärvi ning kes julgeb esineda teiste ees. Väike lavanärv on okei, aga karta kindlasti ei tasuks. Samuti ei tohiks ta häbeneda oma rolli, vaid peaks tegema seda nii enesekindlalt kui võimalik, olenemata sellest, mida ta laval tegema peab.”

Nii mõnelgi meist ei jäänud laval märkamatuks sinu imeline tantsuoskus. Kas sa oled varem tegelenud tantsimisega või tegeled praegu?

„Noh... ma olen varem tegelenud kunagi ammu põhikoolis rahvatantsuga. Rohkem ma tantsinud ei ole. Playbackiga oli õnneks lihtne, sest tantsu saab selgeks õppida video pealt. Nii nagu videos oli, proovisime ka sõpradega järele teha.”

Astusid ette kolmes erinevas etteastes, samal ajal olles ka üks peakorraldajatest. Millised olid sinu emotsioonid pärast Playbacki?

„Ma nautisin seda kõike, aga mul on jube hea meel, et see on nüüdseks läbi. Kuna osalesin ise kolmes erinevas esituses, ei saanud ma kahjuks lihtsalt klassis istuda ja esitusi vaadata, millest veidi puudust tundsin. Õnneks olin ma aga korraldustiimis ja nägin kõigi etteasteid, siiski oleks tahtnud just live-ülekannet vaadata. Üpris tihti oli ka hirm, et äkki ei jõua esituste vahel riideid vahetatud, kuid õnneks kõik sujus. Pärast oli küll korralik pingelangus ja kokkuvõttes kukkus see üritus väga ägedalt välja ja vastas kindlasti ootustele.“

Suur tänu Kaspar, et leidsid aega, et oma mõtteid meiega jagada ja soovime sulle kõrget lendu ka edaspidi!

- Diana ja Mia

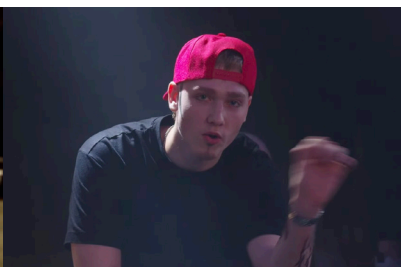

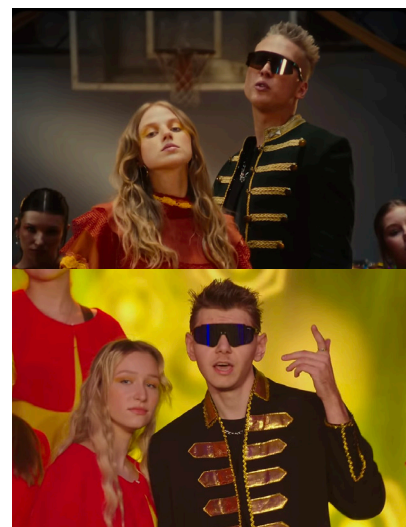
T-Studio – Sweet Charity „Hey Big Spender”

VÖLV – Elton John „I’m Still Standing”

11.LRST – Limp Bizkit „Rollin”

12.H – Nublu „Push it ”

11.H – Chicago „We Both Reached for The Gun”

11.M – Must Q „Rahvaspordipäev”

Õpetajad – Kangelased „Horizontaalselt”

Kas Euroopa Liidu tulevik on üks suur ühisriik?

Euroopa Liit – see on sõna, mida kuuleme tihti peale uudistes, vanematelt ja ühiskonnaõpetuse tunnis. Sõnapaar, millest on meil kõigil eriarvamus ja arusaam – küll kirutakse seda ja küll kiidetakse. Mida aga meie kooli 10 noort nüüd sellest arvavad, on väga värvikas.

LÜG-i 10 noort, k.a meie, läksime ühel kolmapäevasel novembrihommikul Tallinna lennujaama, kust alustasime pikka teekonda Austriasse Salzburgi üleeuroopalisele konverentsile EU Future Talks III. Teekond sinna oli üsnagi edukas, Austrias orienteerumine oli aga paras pähekkel – nimelt oli meil kava järgi ühine õhtusöök kell 18.00, kuid meie, eestlased, sinna enne kella 20.00 ei jõudnud. Seega jäi meil teiste riikide noortega kohtumata ja imelist Salzburgi vanalinna kogesime vaid pimedas, vihma ja lörtsi seltsis.

Järgnev päev oli aga elevust täis, sest algas arutelu teemade kohta, mis käsitlesid majanduskasvu ja kliimakaitses tasakaalu, põhiõiguste ja solidaarsuse teemade tähtsust, geopoliitilisi väljakutseid ning digitaliseerimise ja tehisintellekti arenguid Euroopas. Gruppides olles hakkas arutelu innukalt pihta, kuid meie suureks üllatuseks kõlas üks esimesi ideid Euroopa Liidu tuleviku kohta küllaltki jaburalt. Nimelt tõi üks Itaaliast pärit noormees ideeks võtta õppust Ameerika Ühendriikidelt ja muuta ka Euroopa Liit föderaalriigiks. Tema argumentatsiooni järgi aitaks see tugevdada ELi majanduslikku ja poliitilist seisut maailma silmis, teha lihtsamaks immigratsiooniprotsessi (kehtestades ühtsed immigratsiooniseadused ja kodakondsuse saamise tingimused üle kogu nn Euroopa riigi) ning aidata vabaneda keelebarjäärist, sh muuta inglise keel selle „liitriigi“ keeleks.

Lisaks sellel tuli arutellu küsimus „Kas rahvuslikkus jääb progressiivsusele ette?“ ning paljud sealviibijad, meie suureks üllatuseks, olid arvamusel, et „jah, rahvuslikkus jääb tulevikus progressile ette“. Pidagem nüüd meeles, et ei mõeldud liigset rahvuslikkust, mis tähendab natsionalismi, vaid juba see, et inimesed ütlevad välja oma rahvuse (näiteks „olen eestlane“) oli enamike arvates probleem ja lausa oht demokraatiale! Peale algset šokki avasime ka meie oma suu ja rääkisime neile natuke Eesti ajaloo, rõhudes just sellele, et tänu rahvuslikkusele on eesti keel ja kultuur suutnud läbi ajaloo säilida. Õnneks muutus arutelu siis leebemaks ja keegi nii radikaalseid ideid esile enam ei toonud ning mindi üle immigratsiooni ja inimõiguste teemadele. Lõunasöögi

ajal teiste eestlastega kokku saades avaldasid ka nemad arvamust, et nende gruppides olid olnud arutelud, mis neile alguses šokeerivad tundusid, kuid ajapikku need tasandusid ja muutusid adekvaatsemateks.

Kolmandaks ja viimaseks päevaks kulmineerus programm n-ö ametliku istungiga, kus osalesid Euroopa Parlamendi liikmed. Igast grupist valiti kaks esindajat, kes esitasid kaks nõudmist või küsimust, mille grupid eelneval päeval olid kokku pannud. Meie koolist esindas Eestit Kertu Ladva, kes oma kogemust ka kommenteeris: „Ma pakkusin ennast vabatahtlikult rääkijaks, sest kui küsiti, ei olnud teisi soovijaid. Samal õhtul kahetsesin ma oma otsust ja üritasin ennast sellest välja rääkida, kuid see ei õnnestunud. Seega saingi ELi parlamendi esindajatele oma grupi ühe nõudmise ette lugeda. Kõikide nende inimeste ees rääkimine oli minu jaoks ikka üsna hirmus, aga siiski sain sellega enam-vähem hakkama. Kindlasti sain mingi kerge trauma, aga siiski oli see uus kogemus seda väärt.“ Arutelu kulges sujuvalt ning nagu poliitikutele kohane, olid parlamendiliikmed oma vastustega keerutavad ja ümarad, tehes küll palju sõnu, aga jutu iva selle kõige keskelt oli märksa raskem leida.

Kogu üritus lõppes piduliku lõunasöögiga, kus soovi korral saadi veel oma murede ja küsimustega Euroopa Parlamendi liikmete poole pöörduda või veel teiste riikide esindajatega viimaseid kontakte luua.

- Maribel ja Luise

Ühikas vs korter

Teate, me ei uskunud kunagi, et selline imeline saatus nagu korteris elamine meile osaks langeb, kuna Kuuse 1 tänava ühikas oli oma juured juba nii sügavale meie sisse ajanud. See ajajärk on nüüd, jumalale tänu, aga seljatatud, ja kuigi ühikaelul on küll oma võlud, siis oma korteri mõnud ületavad need mitme-, isegi sajakordselt.

Jah, tegu on just sellesama hoonega, kus paljudel õnnestus veel põhikooliski käia, „armas vana põhikool“... Ja kuigi Haapsalu elanikel võib selle laguneva hoonega kaasna ka teatav nostalgia, siis meie seda kaugemalt tulijatena ei tunneta. Lisaks, kui tundub, et endises põhikooliosas toimuvad mõningad positiivsed muutused ja uuendused (näiteks uus iluteenuste salong ja peeglisaal treeningute jaoks), siis teise maja poolde, kus elavad õpilased, üliõpilased ja Ukraina põgenikud, need muidugi ei jõua. Pole pikka aega jõudnud, päris kindlasti ei jõua ka lähitulevikus ja ilmselt ka kaugemas tulevikus.

Üheks suureks plussiks oma üürikorteri juures on näiteks see, et vannituba ei hallita! Samuti ei tilgu kuskilt aknaprao vahelt vett sisse ja ventilatsiooni kaudu ei jõua ukrainlaste peretülid või praekala lõhn otseteed tuppa. Just need on ühed vähestest igapäevastest asjadest, mis meile eelnevatel aastatel nii südamelähedaseks said. Võib-olla tekib küsimus, et miks me midagi näiteks hallitusega ette ei võtnud. Vastuseks on, et võtsime küll. Peale iseseisvaid põhjalikke puhastusprotseduure, et sellest elajast lahti saada (mida meil ei õnnestunud vaatamata jõupingitustele teha), rääkisime ka majahoidjaga ja saime teada, et sellega polegi midagi peale hakata, selline on lihtsalt selle maja eripära. Eks me kõik oleme mingil moel erinevad, aga seene aktsepteerimine oma vannitoas ei tulnud just kõige lihtsamalt. Tegelikult polnud meil isegi kõige hullem lugu. Üle koridori asus tuba, millesse oli vann paigutatud, et kõik laest tilkuv vesi otse põrandale ei jõuaks (selles toas üürnikku küll mingil põhjusel ei olnud). Ühesõnaga, me pole veel pikaajalise hallituse sissehingamise efekte

uurinud, aga küllap nad endast ajapikku märku annavad, ei saa ju vast nii hull olla kui e-sigareti tarbimine. Praeguses korteris aga kalduvust hallitusele ei ole me tähendanud ei vannitoas ega üheski teises ruumis.

Ükskord aga ei olnud meil ühikas põhimõtteliselt nädal aega normaalselt voolavat vett, sest põhikooli osas oli kaitsevääõppus. Oli see vast tore, kui pidi õhtul enne pessu minekut palvetama, et midagi sealt kraanist jooksmata hakkaks. Samas, ehk on see positiivne, sest saime isegi õppustest omamoodi osa :) Siiski päris niipea me seda elamust uuesti läbi teha ei tahaks ja õnneks pole Kastani vahel palju mundris mehi näha olnud.

Kuigi igatseme tohtult oma ühikakaaslast, ei saa mainimata jätta teisi elanikke, kelle suhtes me sama ei tunne, aga meenutame kerge muigega. Võib tuua näiteks meie kalli naabri nimega Mango, kes küpsetas enda toas alati huvitavaid roogi ja kisendas meiega kell 22:59, et öörahu on alanud. Või siis Ukraina paarike (võib-olla ka ema ja poeg, ega me ise ka kindlad pole), kes kasutas suure hoolega meie WC-paberit, nõudepesuseepi ning urineeris prillilauale... teipis fooliumi akendele ja mängis suure kirega arvutimänge.

Õnneks on meie praeguses korteris vaiksed ja viisakad naabrid, kes küll pargivad korteriesise kinni, aga me andestame neile..., sest neil on kassid, keda saame öötundidel sisse lasta ja silitada.

Oleme kuulnud kommentaare, et „miks me elame kommublokis?“, kuid ausalt öeldes elame pigem ikka Kastani „kommublokis“ kui hallitavas „kesklinna“ ühikas... Jäeb vaid loota, et sealne elu-olu tulevaste põlvete jaoks paraneb, sest ega korteris elamine siin meie inflatsioonikuningriigis just kõige odavam lõbu pole.

- Lotta ja Emma Loviisa

Vaata videot ühika elust-olust

10. klasside õppepäev Tallinnas

4. novembril sõitsime 10. klassidega õppereisile Tallinnasse. Pealinnas käisime Eesti Kunstimuuseumis, Rakett69 teadusstuudios ning käisime ka KUMU auditoriumis vaatamas Ugala teatri etendust „Süsteem“.

Kell kolmveerand kümme hommikul lahkus buss kooli juurest Tallinna poole. Esimeseks sihtkohaks oligi meil Eesti Kunstimuuseum, kus igal klassil oli erinev programm: „Näituse ringkäik avatud südamega“, „Kunsti vaatamise ABC“, „Erinevad enesed“, „Konfliktid ja kohandumised“. KUMUs viibisime paar tundi ning saime selle ajaga väga palju targemaks.

Peale väikest vahepausi Ülemiste keskus suundusime edasi meie järgmisesse sihtkohta – Rakett69 teadusstuudiosse. Seal oli igale klassile määratud erinev stuudio, igasühes erinev teema, millega tuli tegelema hakata. Klass jagati tiimideks ning koos pidime lahendama põnevaid ülesandeid. Iga tiim pidi valima oma seltskonnast kapteni, kes vastutas tulemuste eest. See kogemus oli teistsugune, kohati pingeline, kuid väga hariv ja arendav.

Peale mitut tundi ajude ragistamist olid kõhud vahepeal tühjaks saanud ning seadsime sammud tagasi Ülemiste keskusesse, kus kõik said enda energiaruud taastada.

Kõhud ilusti täis, suundusime taas KUMUusse, sest nende auditoriumis toimus Ugala teatri etendus „Süsteem“. Kuna kõigil oli seljataga pikk päev ning väsimus hakkas võimust võtma, ei tundunud hilisõhtune kolmetunnine etendus eriti ahvatlev. Vastuolus ootustega oli etendus harukordselt huvitav ning kõvasti mõtteainet pakkuv. Pärast koolitunnis saime sellest isegi arvustuse kirjutada :).

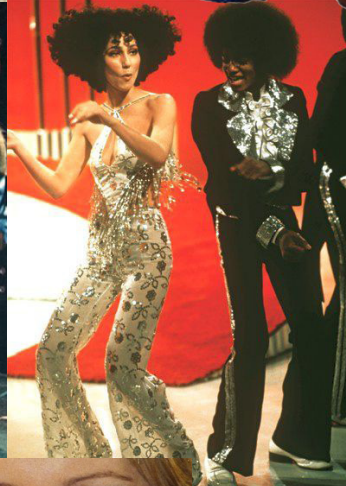
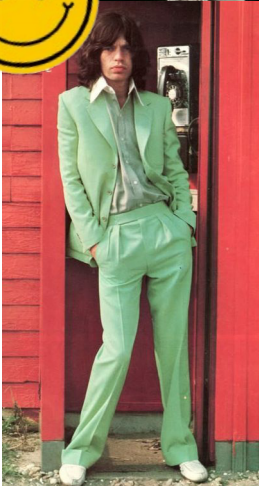
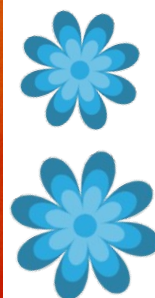
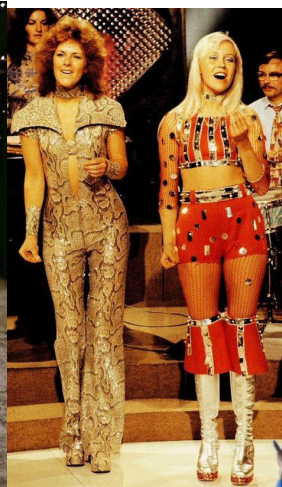
Etendus pani õhtule mõnusa punkti. Võtsime jalad selga ning asusime tagasi bussi peale. Koju tagasi jõudsimme alles keskööl. Õppereis oli väga inspireeriv ning kindlasti võiks veel selliseid reise rohkem toimuda.

- Janeli & Andra

Jõuluballi inspo

Hädaabi jõulusalmid

Väike rasvatihane
on kiisu peale vihane
miks ta on nii karvane
ja pekitüki sarnane!

Riba-raba rebane
jõulukinki tahtis.
Riba-raba rebane
kuuse alla vahtis.
„Mis võiks olla koti sees,“
küsis jõuluvana.
„Kana ikka, jõulumees,
piparkoogikana!”

Issi metsast kuuse tõi,
emme käsi kokku löi.
Riidu täis sai terve tuba,
issil polnud raieluba.

Jõuluvorstid särisegu,
süldid laual värisegu.
Konjak soojendagu kõhtu,
see on õige jõuluõhtu.

Jõulumees on saatnud edu,
tema põdral on nelikvedu.
Saanil peal on nahast tool,
ABS ja rallirool.

Kullakallis jõulumees,
miks sul valge habe ees?
Kui sul poleks habet ees,
võiksid olla minu mees!

Filmisoovitusi vaheajaks

JÕULUKAD

„Klaus” (2019)
„Home Alone” / „Üksinda kodus” (1990-2021), 6 filmi, esimesed ikka parimad :D
„Love Actually” / „Armastus on see” (2003)
„A Nonsense Christmas With Sabrina Carpenter” (2024)
„The Polar Express” / „Polaarekspress” (2004)
„Elf” / „Päkapikk” (2003)
„Last Christmas” / „Eelmised jõulud” (2019)
„The Nightmare Before Christmas” / „Jõulueelne õuduslugu” (1993)
„Tokyo Godfathers” / „Tokyo ristisad” (2003), jõluanime, tragikomöödia
„I Believe in Santa” (2022)
„The Holiday” / „Puhkus” (2006)
„Let It Snow” (2019)
„Eia jõulud Tondikakul” (2019)
„How the Grinch Stole Christmas!” / „Kuidas Grinch jõulud varastas” (2000)
„Lepatriinude jõulud” (2001)

MUU HEA KRAAM

„Lord of the Rings” / „Sõrmuste isand” (2001-2003), 3 osa
„Harry Potter” (2001-2019), 8 osa
„La La Land” (2016)
„Pirates of the Caribbean” / „Kariibi mere piraadid” (2003-2017), 5 osa
„Wolf Children” (2012) (originaalne jaapanikeelne soovitatav (inglise dub pole nii hea lol))
„Lethal Weapon” / „Surmarelv” (1987-1998), 4 osa
„Die Hard” / „Visa hing” (1988-2013), 5 osa
„We Live in Time” / „Aeg elada” (2024)
„Girl, Interrupted” (1999)
„Dinner in America” (2020)

Peatoimetaja: Lotta Kärssin

Toimetajad: Meribel Lepp, Sarah-Sofia Brock, Maribel Mursal, Diana Vahtra, Aurelia Ärsis, Ron Rääli, Emma Loviisa Trubok, Janeli Eilpuu, Marlen Makarov, Andra Posti, Kertu Ladva, Mia Saluäär, Luise Palu

Juhendaja: Tiina Brock

Kujundaja: Markus Manni ja Karolin Aru

Fotod: Markus Sein, Playback Gala video, interneti-avarused ja õpilaste erakogud